

Beinini í kóliskápið og hövdið í bakarovnin

*hava vit so miðalhitan? Nakað á sama hátt
mátar flogvallarnevndin óljóðið frá flog-
förinum*

Tað skal ein heilt ótrúgur fantasíur til at fylgja við tá Poul Michelsen ristir sínar rúnur til frama fyrri flogvelli á Glyvursnesi.

Eitt tað mest áhuga-verða er skrivningin um óljóð.

Í blaðnum sum flogvallarnevndin gav út í samband við ólavsekuframsýningina verður m.a. sagt, at fyrra kanningin, har allar gangur og larmur var tikir við, fóru uttastu húsin á Argjum at hoyra eitt sindur til flogförini umleið ár 2000. Seinra kanningin visir, at víður-skiftini eru so góð á Glyvursnesi, at sjálvt ikki gangurin við uttastu húsin á Argjum verður meira enn hann er loyvdur eftir altjóða metingum.

Hetta skrivaði flogvallarnevndin so seint sum á Ólavseku.

Brot úr faldaranum, sum skal servera flogætlanina á Glyvursnesi. Leggð serliga til merkis seinasta brotið, har greitt verður frá, at tað eru smár vansar. Bert fá í okinum fara at hoyra óljóð frá flogförinum. Sjálvst býráðsformaðurin er nú komin á aðrar tankar

Nú skrivar Poul Michelsen:

At havnafolk kom at hoyra flogförini er eingin ivi um, men um hetta fer at órógva, er bert ein spurningur um, hvørt ein vil hava hetta at órógva ella ikki.

So er at spyrja okkara flogkøna býráðsformann: Kunnu vit sjálvi gera av, um vit vilja hava flogförini at geva óljóð frá sær? Tryr PM, at tað er nakað mansbarn í Havn — ella aðrastaðni — ið so fegið vil hava óljóð?

Hvi fara flogförini, sum skulu lenda á Glyvursnesi ikki at larma fyrr enn ár 2000? Í vágum hava tey larma frá fyrsta degi tey komu, og tey larma enn.

Men vit vanligu menniskju, sum ikki hava møguleika til at falda og dividera við óljóðinum tá flogfarið er yvir okkum, órógvast tá flogfarið er her. Hinvegin órógvast vit ikki, tá flogfarið ikki er her. Hetta trúgvi eg, at hvørt mansbarn skilir. At máta miðalhitan er sum at máta miðalhitan við at stinga beinini í kóliskápið og hövdið í bakarovnin.

Nýtið vanligt vit og skil

Við allari virðing fyrri kanningum — við ella uttan kunsthøvdi — vil eg loyva mær at halda fast, at er tað nakað, sum hesar kanningar hjá flogvallar-

nevndini eru nýttar til, so er tað at manipulera. At billa fólk nakað inn, i teirri vón, at tey gloypa tað rátt. Men so er kortini ikki. Lættasti mátin at kanna óljóð frá flogförum er at fara ein túr vestur í Vágar. Hjá fólk, við vanligum viti og skili er ikki neyðugt at nýta serlig tól ella umseta gangin í desibellum.

Íslenska frágreiðingin

Býráðsformaðurin sigur, at frágreiðingin frá íslendingum hevur ikki verið duld. Hon lá frammi á ólavseku.

Tað er ógvuliga ymiskt hvussu snildisliga ein

Tórfinn Smith:
Farið heldur ein túr vestur í Vágar og kannið óljóð frá flogförinum

kann dylja eitthvørt fyrri fólk. Íslenska kanningin er ógvuliga drúgv og hartil á enskum máli, so eg ivist í, hvussu nógv hava lisið hana. Men hvi var hon ikki endurgivin í litfagra reklamutilfarinum? Hvi hava tit ikki sagt fólk frá, at avmarkingar eru á Glyvursnesi, sum íslenska kanningin sigur? Er hetta at lýsa støðuna objektivt?

Nú er nakað komið fram úr kanningarúrslitunum, men tað er bert spell, at tit ikki komu við hesum

sjálvir.

Eftir hesar seinastu avdúkingarnar — og tað koma helst enn fleiri — er torført, at taka tykkara orð í álvara. Hvør torir t.d. at taka kostnaðarmetingina í álvara nú?

Eg vil annars takka fyrri innbjóðingina til flogvallarframsýningina í Norðurlandahúsinum, men nú veit eg ikki hvussu verður við henni. Tú letur meg kanska frætta tá Karin, Svend Áge og tú eru vorðin samd.

Tórfinn Smith

Dividera óljóð

Væl veit eg, at allar hesar kanningar, sum sipaðar verða til, tala um óljóð mált út á eitt heilt samdøgur. Á «tekniborðinum» er alt gjørligt. Eisini at dividera og falda óljóð. Siga vit, at eitt flogfar larmar í eitt minutt hvørja ferð tað kemur og fer, verður hetta ikki til tað nógvva óljóðið, um tað verður bytt út á eitt heilt samdøgur.

Nú kann stuðul latast til frítíðarvirksemi

Tann parturin av lógini um frítíðarundirvísing, sum fevnir um frítíðarvirksemi er nú lýstur og stendur kommunum í boði at gera nýtslu av

Tað eru nú fimm ár síðani lógin um frítíðarundirvísing var sett í gildi í Føroyum. Tá hevur tann parturin, sum fevnir um frítíðarvirksemi ongantíð virka. Hetta av teirri orsök, at eingin reglugerð hevur verið fyrri hesum partinum í lógini. Men hetta er nú gjørt. Fyrr í ár var reglugerðin um frítíðarvirksemi lýst og gevur hetta øllum kommunum rætt til at gera nýtslu av hesum nýggja møguleikum at stuðla ymiskt frítíðarvirksemi í kommununum.

Frítíðarvirksemi er fyrri øll børn og ung undir 25 ár, eins og fyrri onnur eftir góðkenning kommunar, sum áhugafeløg og áhugabólkar skipa fyrri, ella sum bý- og bygðarrað á annan hátt tryggja ibúgvunum.

Landsstýrið heldur enn býráðið

Í samband við grein mína herfyri um frítíðarvirksemi hevði Jógvan Hugo Gardar, næstformaður í Klaksvíkar Ung-

dómsfelag onkra viðmerking og onkran spurning. Hann spyr millum annað, hvi undirritaði ikki fór til partamenn sínar í landsstýrinum í roynd til at fáa lógina um frítíðarvirksemi at virka, heldur enn at leggja uppskotið fyrri býráðið.

Til hetta er at siga, at fyrr ferð vit royndu við uppskotinum at stuðla ungdomsfeløg — m.a. Skansastovu — var eingin reglugerð viðvíkjandi frítíðarvirksemi eftir frítíðarlógini. Men kommunan hevði sjálv møguleika at stuðla, um hon vildi, eins og hon letur stuðul til so mangt annað.

Tá vóru vit eisini vitandi um, at reglugerðin var á veg. Hon var send kommununum til ummælis fyrri tveimum árum síðani, og hava kommunurnar eisini gjørt sínar viðmerkingar.

Nú vit royna aftur er reglugerðin viðvíkjandi frítíðarvirksemi lýst og einki er at spyrja landsstýrið um hesum viðvíkjandi. Nú stendur tað til kommununa, um hon vil gera nýtslu av hesum nýggja tilboði. Enn hevur eingin kommunu gjørt nýtslu av hesi lóg.

Frítíðarlógin er einki diktat til kommunurnar. Hon er eitt tilboð og skal nakar gera nýtslu av hesi lóg, skal ynski koma gjøgnum kommununa.

Annars havi eg fingið at vita frá landsskúla-fyriritingini, at tey fyrri-reika upplýsingartilfar hesum viðvíkjandi. Hetta upplýsingartilfar skal í fyrsta lagi sendast øllum kommunum og er tað mín vón, at kommunurnar fara at gera brúk av hesum møguleikum í so stóran mun sum til ber.

Tórfinn Smith

